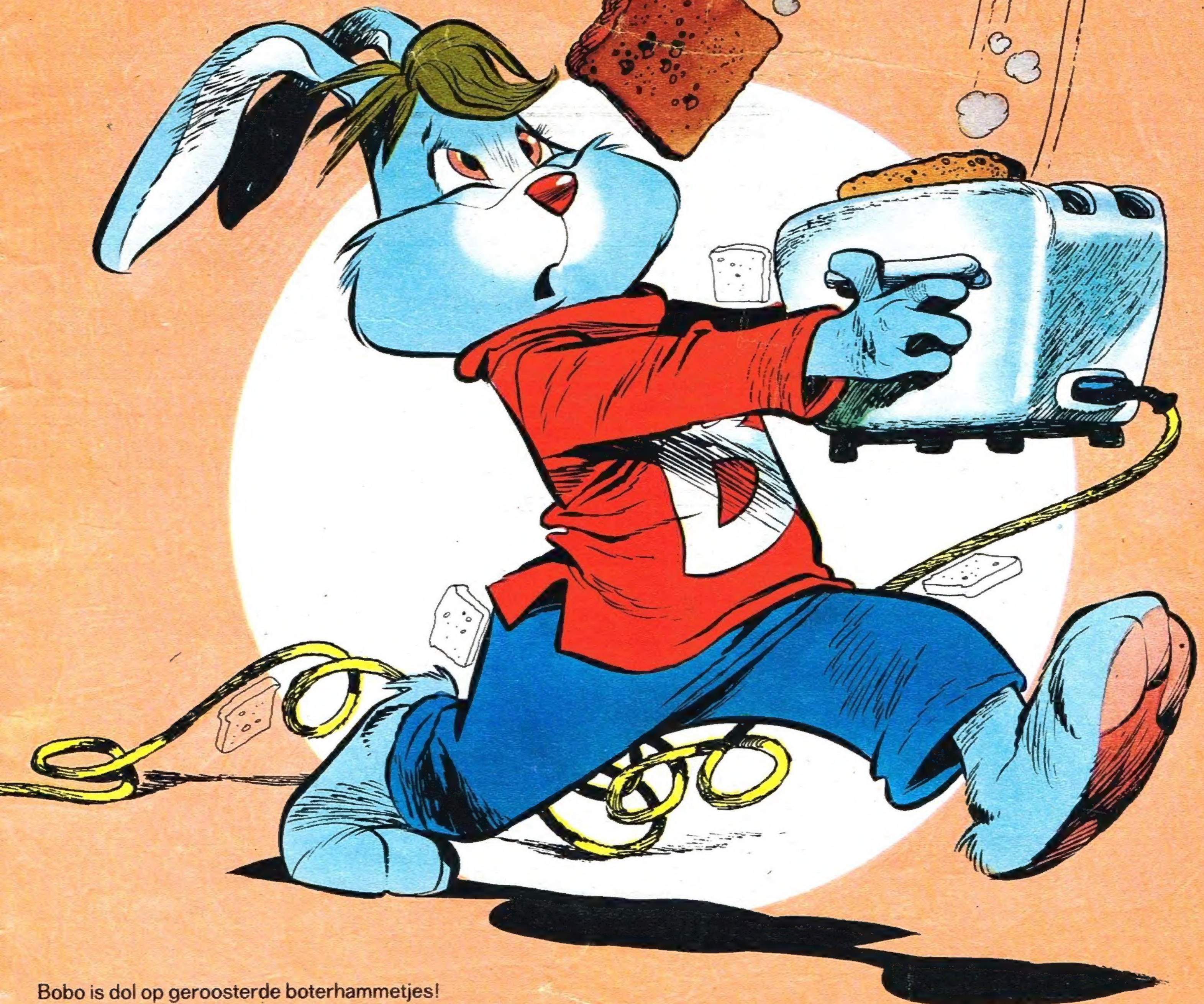
Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

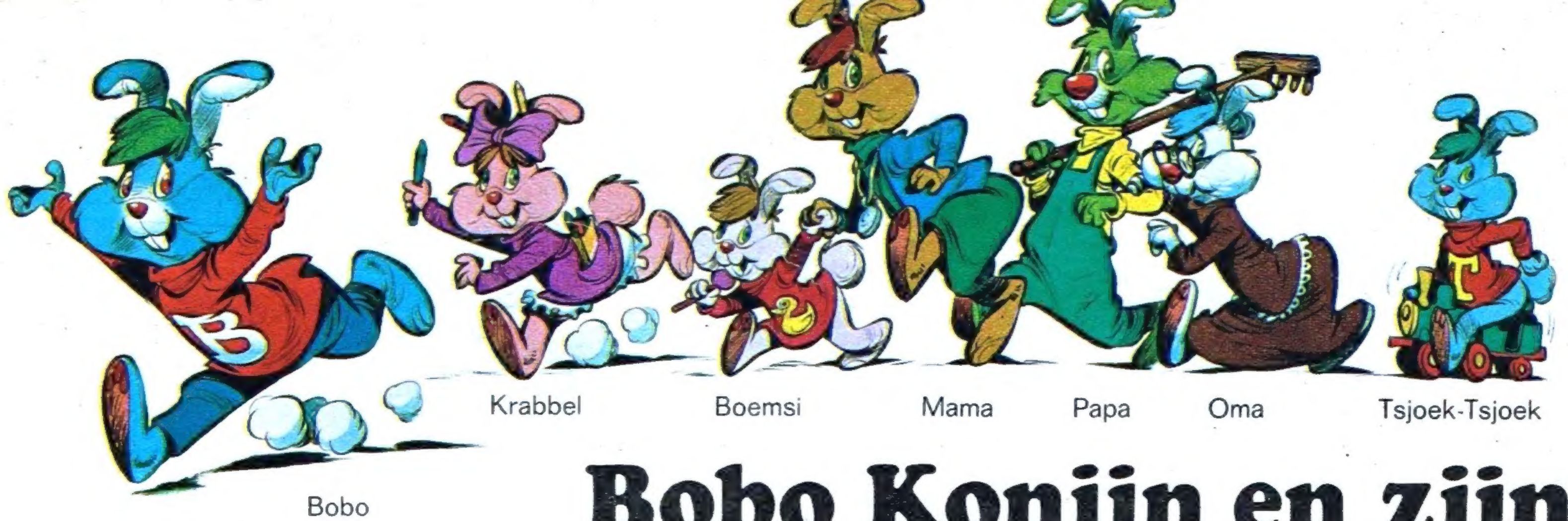
nr. 34

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Bobo is dol op geroosterde boterhammetjes!
Maar een boterham roosteren, dat is nog zo makkelijk niet...
In de tekening zijn nog vier boterhammetjes verstopt. Kan jij ze vinden?

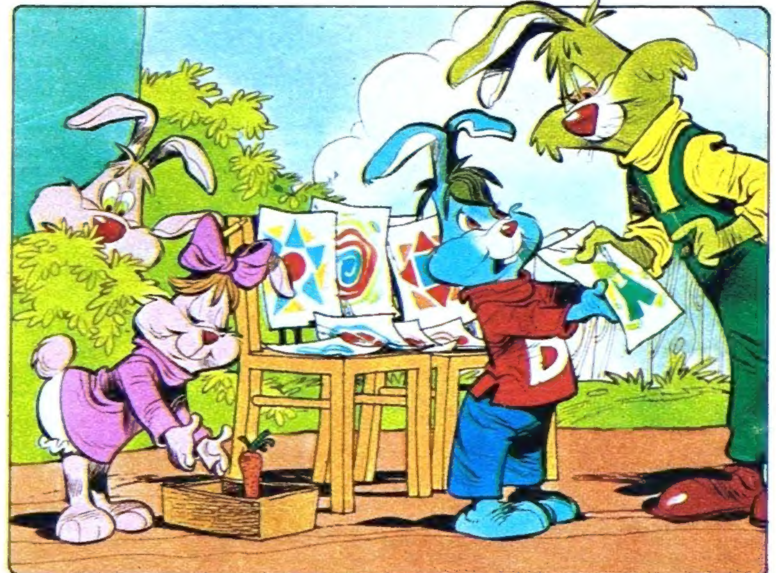
voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo Konijn en zijn

1. „Krabbel!" roept Bobo. „Ga je mee winkeltje spelen?" „Ja, leuk! En dan kunnen we mijn tekeningen verkopen!" zegt Krabbel. „Ik heb er toch genoeg!" Ze slepen twee stoelen naar buiten en zetten die tegenover elkaar. „Ik leg de tekeningen wel op de zitting!" zegt Krabbel. „Hang jij ze dan op, Bobo?"

2. Daar komt papa Konijn aan. „Goedemorgen!" zegt hij vriendelijk. „Hoeveel kosten die mooie tekeningen van jullie?" „Eén worteltje per stuk, meneer!" zegt Bobo. „Nou, dan wil ik er wel een paar hebben!" zegt papa. „Geef die maar, en die...!" Hij geeft twee worteltjes aan Bobo. „Hier zijn de tekeningen!" zegt Bobo.

3. Bobo en Krabbel doen net of het echt is. Tante Deur-Dicht wil ook wel een tekening van Krabbel kopen. „Een worteltje, mevrouw!" zegt Krabbel. Maar wie staat daar achter de struiken? Dat is oom Slokop! „Ik wil ook best wat verkopen!" zegt hij. „Want dan krijg ik ook een boel worteltjes!" En vlug loopt hij weg.

4. „Hee, kijk eens!" zegt Bobo tegen Krabbel. „Daar staat oom Slokop! En hij heeft ook een winkeltje gemaakt... maar hij verkoopt geen tekeningen, maar bosjes bloemen!" „Hij wil zeker ook worteltjes hebben, net als wij!" lacht Krabbel. „Nu komen de worteltjes vast heel gauw!" denkt oom Slokop.

vrolijke familie

5. „Bloemen, mooie bloemen!" roept oom Slokop hard. Maar hij verkoopt niets. „Mm... willen jullie misschien mijn bloemen kopen?" vraagt oom Slokop aan Krabbel. Maar Krabbel schudt haar hoofd. „Als wij bloemen willen hebben, plukken we die altijd in de tuin achter het huis, oom...!" Oom Slokop kijkt erg ongelukkig. „Misschien moet ik wat harder roepen," denkt hij.

6. Maar hoe hard oom Slokop ook roept, bloemen verkoopt hij niet. „Eigenlijk wel zielig, hè!" zegt Bobo tegen Krabbel. „Ik heb 'n plannetje!" Dan fluistert Bobo wat in het oor van Krabbel. „Ja, leuk!" roept zij

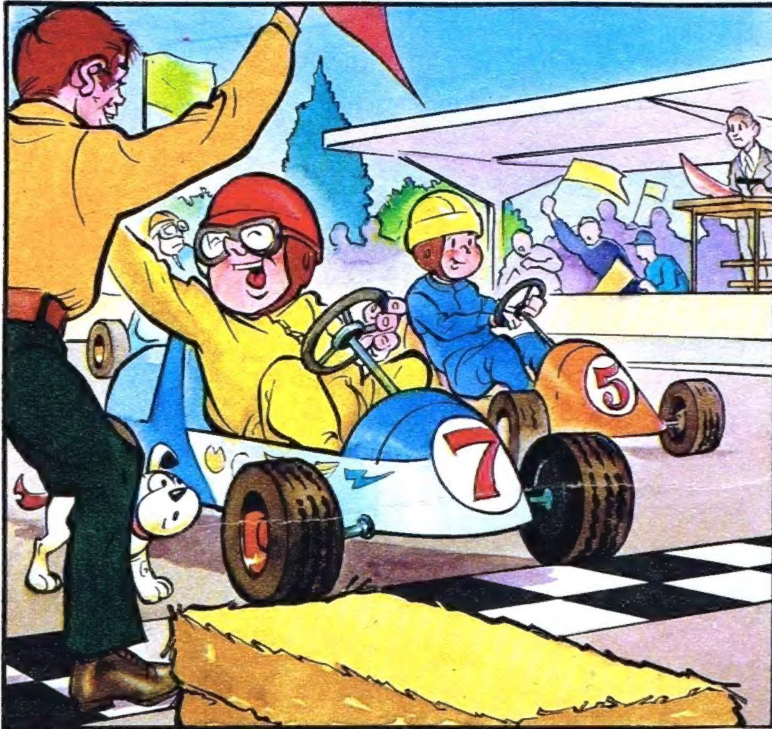

7. „Eh, oom Slokop." zegt Bobo even later. „Wij zullen u helpen." „Ha, krijg ik worteltjes van jullie?" vraagt oom Slokop. „Nee hoor!" zegt Krabbel. „Die hebben we eerlijk zelf verdiend." „Ik heb een beter plan," zegt Bobo, „als wij onze tekeningen eens sámen met uw bloemen gaan verkopen?"

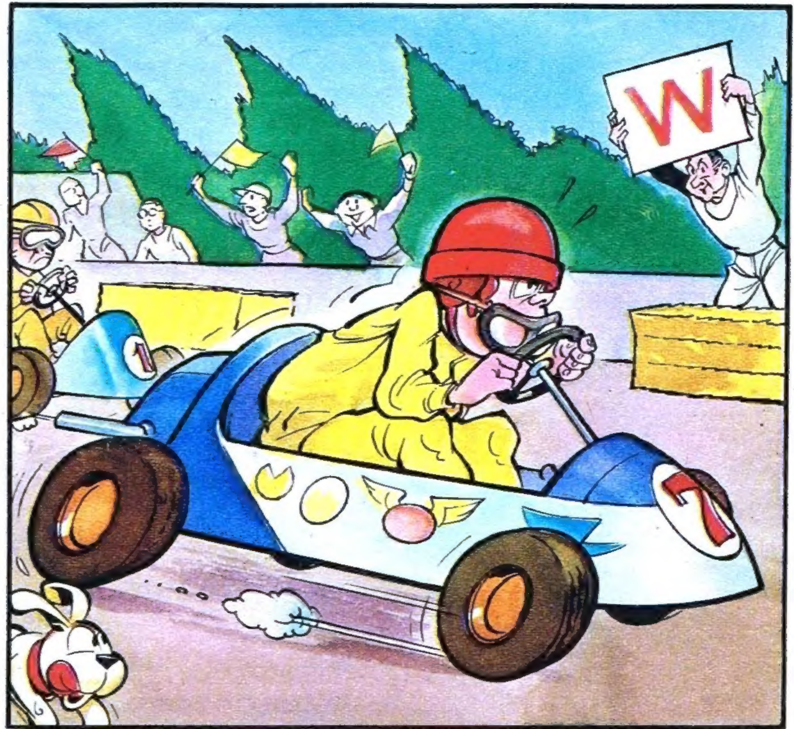
8. Nou, dat vindt oom Slokop best. „Als ik maar worteltjes krijg," zegt hij. En even later komen er nieuwe klanten. „Eh... een tekening en 'n bos bloemen. Dat is dan twee worteltjes!" En heel vlug is alles uitverkocht. „Zo, en nu gaan we die lekkere worteltjes samen opdelen!" lacht oom Slokop tevreden.

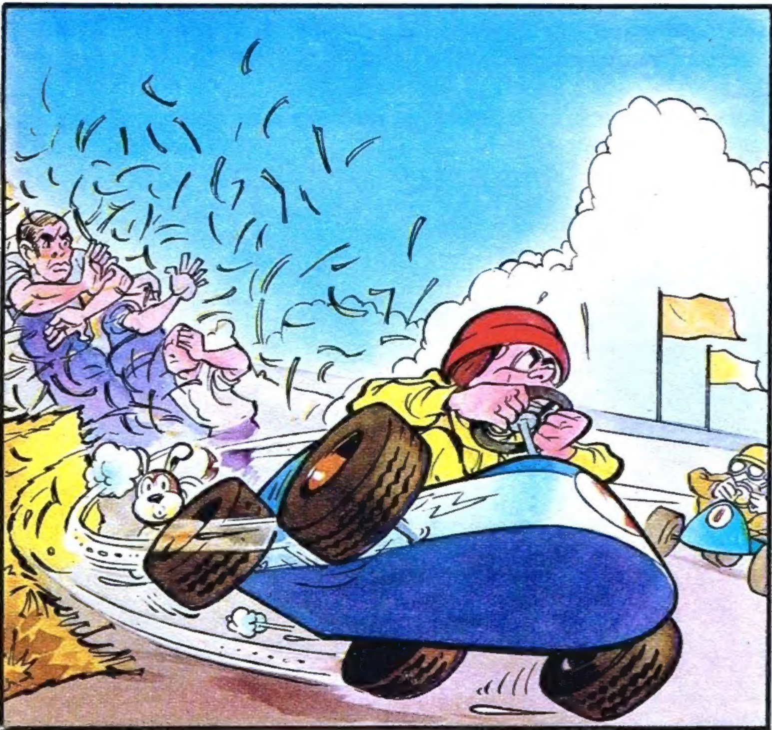
OOM STUNTEL

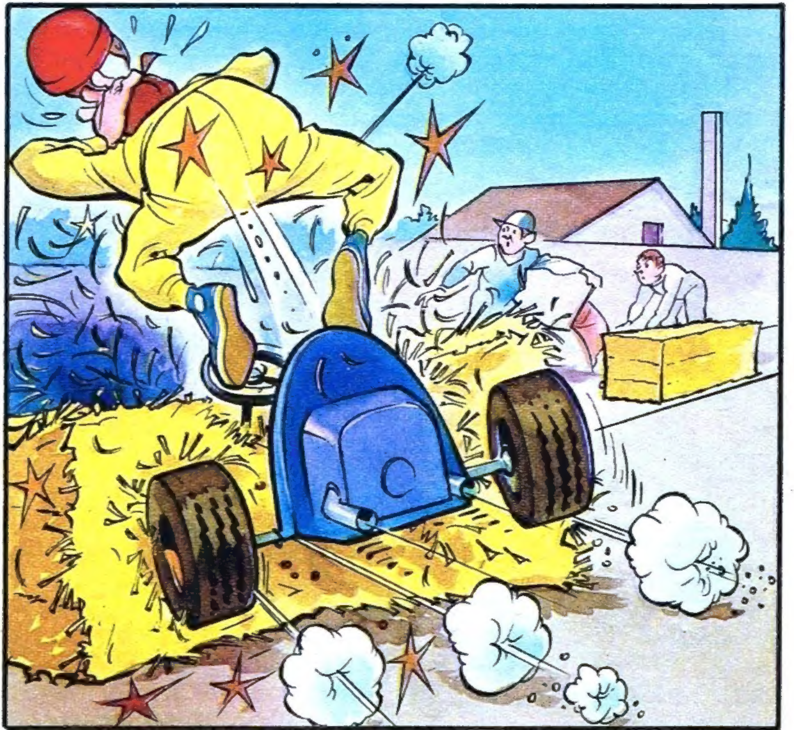
1. Oom Stuntel houdt erg veel van motoren. Als er op een dag een skelterwedstrijd in de stad is, moét oom Stuntel daaraan meedoen! „Mmm... ik trek mijn mooiste racepak aan...!" zegt hij. „En mijn skelter zal glimmen als 'n glimwormpje! Als ik die wedstrijd dan nog niet win... nou, dan is mijn naam geen Stuntel meer!"

2. Maar oom Stuntel heet nog steeds Stuntel! En juist daarom ziet hij geen gevaar op de skelterbaan. Bronggg... rrrtt... daar rijdt oom Stuntel snel weg. „Hoor de mensen mij eens toejuichen," denkt hij. „Eigenlijk is het niet eerlijk dat IK aan de wedstrijd meedoe... Nou krijgen de anderen geen kans"... vindt hij!

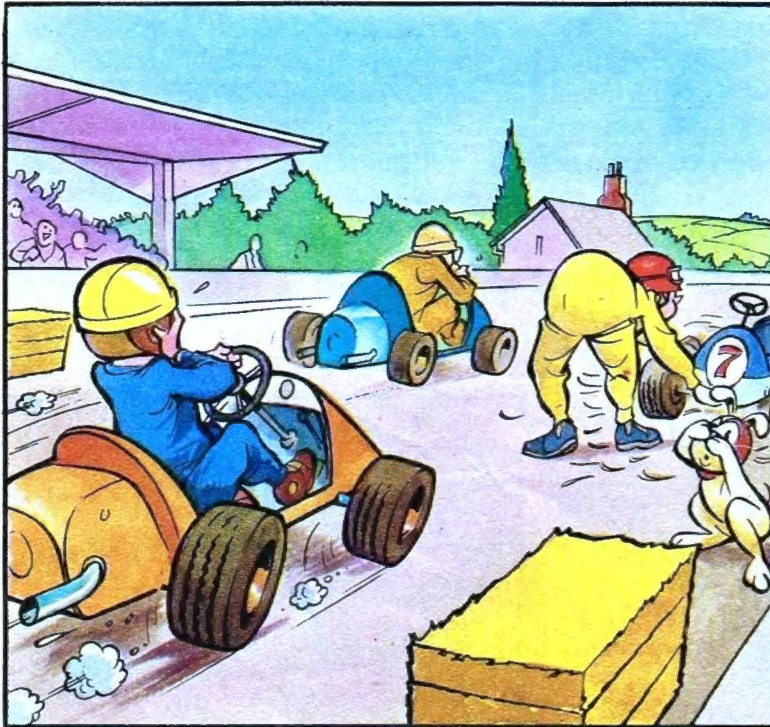
3. „Joechee... en nou op twee wielen door de bocht!" roept oom Stuntel. Trots kijkt hij om zich heen. „Grrrrt — Hier is Stuntel de gevaarlijke!" roept oom Stuntel. „Eerst kunstjes uithalen en dan nog winnen ook...!" Maar oom Stuntel is zo trots dat hij niet goed oplet. En dan rijdt de skelter recht op de strobalen af!

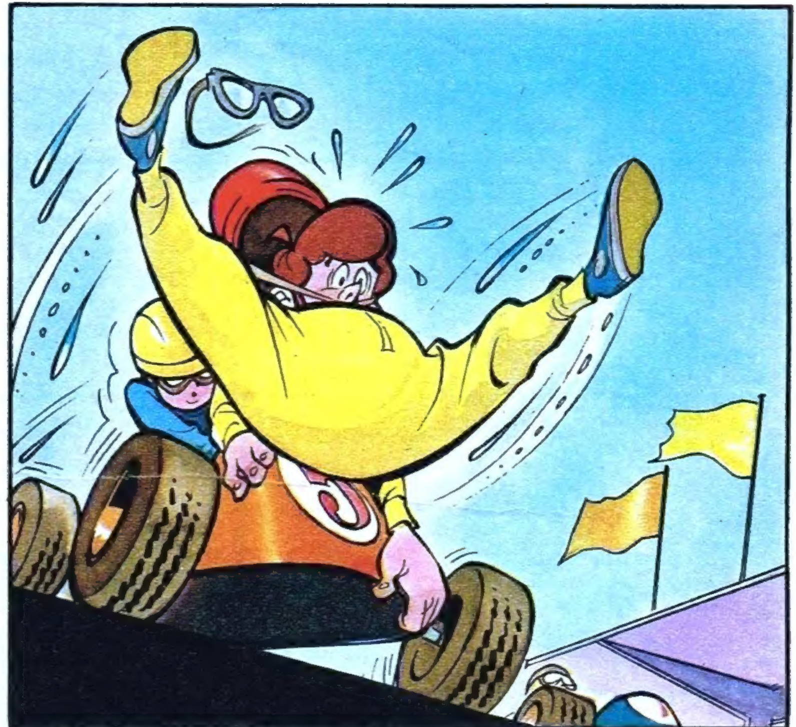
4. Boem! pats! De skelter botst erg hard tegen de strobalen op. „Joechee!" roept oom Stuntel eerst nog vrolijk, maar als hij ziet wat er gebeurt, roept hij: „Help!!" En met een wijde boog vliegt oom Stuntel door de lucht. De skelter blijft in een strobaal steken. Plotseling vindt oom Stuntel skelteren helemaal niet zo leuk!

gaat skelteren

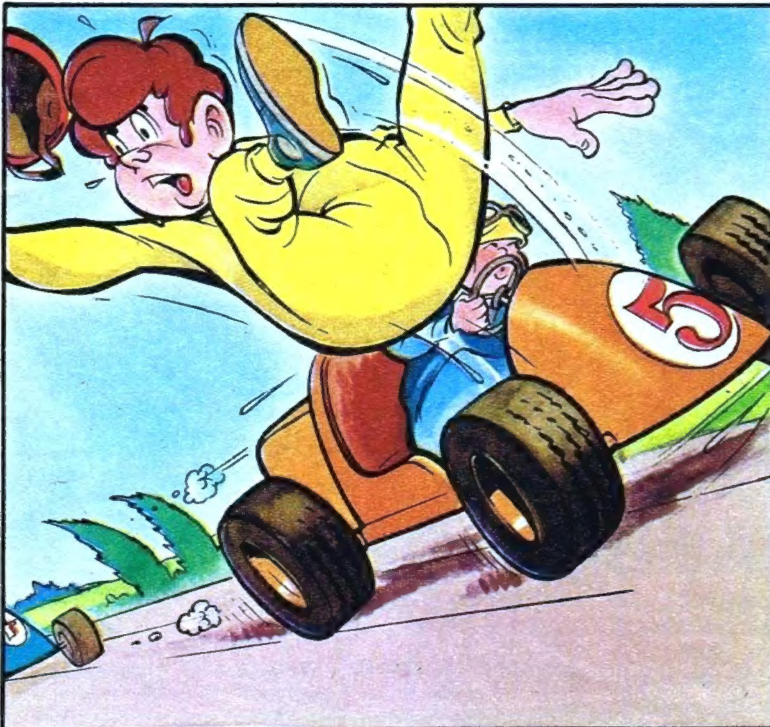

5. Als oom Stuntel weer opstaat, lacht hij toch weer. „En toch zal ik de wedstrijd nóg winnen!" zegt hij. Vlug trekt hij de skelter uit de strobaal. Maar wat doet die oom Stuntel gevaarlijk! Hij let helemaal niet op! En daar... komt Heintje aanrijden! „Uit de weg, oom Stuntel!" roept Heintje. „Ga van de racebaan af... vlug!"

6. Maar het is al te laat. Boem... klets! „Help! Wat is dat!" schreeuwt oom Stuntel. Heintje is tegen oom Stuntel aangereden. En nu zit oom Stuntel voor op de skelter. Zijn racehelm is helemaal om zijn hals gezakt. „Had je niet kunnen uitkijken!" zegt oom Stuntel tegen Heintje. „Je zag mij toch op de baan staan?"

7. Als Heintje door eën scherpe bocht rijdt, kan oom Stuntel zich niet meer vasthouden. En dan gebeurt het opnieuw... Voor de tweede keer vliegt oom Stuntel door de lucht. „Help...!" roept hij weer. Die rare oom Stuntel wilde zo graag met de skelterwedstrijd meedoen. Maar dat hij daarbij ook nog moest vliegen...

8. Maar oom Stuntel haalt toch nog de eindstreep, al is het niet in zijn skelter. Boem! Oom Stuntel valt precies in de grote zilveren beker. Natuurlijk is dat de beker voor de winnaar. „Eh... ik... ben ik de... winnaar?" vraagt oom Stuntel. Dan lacht hij erg hard. „Hmm skelteren is toch wel een erg fijne sport!" zegt hij dan.

Puzzelen met Bobo

Kijk, allemaal plaatjes, steeds twee bij elkaar. Op de plaatjes zijn alle tekeningen even groot... maar is dat in het echt ook zo? Misschien is het wel een beetje moeilijk, maar je moet maar goed kijken... en steeds aanwijzen welk plaatje nou in het echt het grootste is!

* *

Deze Babbel werd bekroond

Op het verjaarspartijtje van mijn vierjarige dochter Anneloes ging het er vrolijk aan toe. Na de gebruikelijke spelletjes kregen alle kinderen een aardig presentje èn een mooie ballon. Eén van de kleine feestvierders, mijn eigen dochter, beleefde echter niet zoveel plezier aan de ballon, want zij kwam snikkend naar mij toe. „Oh mama, vlug, mijn ballon blaast leeg!"
Inzending van Mevrouw V.M. Walters-de Bruyne
Lelieweg 974, Vierhouten.

BOBO'S BABBELHOEKJE

De redaktie van Bobo krijgt regelmatig van ouders post toegestuurd met een grappige of vertederende uitspraken van hun kleuter. We kwamen op het idee om in de komende maanden om de week een „prijsbabbel" uit te kiezen, en die te plaatsen in Bobo. Uw kleuter heeft ook vast wel eens een opmerking gemaakt, waarbij U meteen dacht: „Ach, wat aardig..." Probeert U er eens een, of een paar, te onthouden... en stuurt U die dan op naar Bobo. Wie weet, babbelt Uw kleuter dan binnenkort in Bobo's Babbelhoekje! Bovendien wordt iedere inzending beloond met een aardige verrassing!

DIT MOET U WEL EVEN WETEN

Probeert U Uw inzending zo kort mogelijk te houden. Worden de verhalen namelijk te lang, dan krijgen wij moeilijkheden met de plaatsing in het blad. En vergeet U ook vooral niet duidelijk de naam en de leeftijd te vermelden van de kleuter, van wie u een „babbel" instuurt. Alle inzendingen worden eigendom van Bobo.

Uw inzending zò adresseren
Bobobabbel, Postbus 6003, Haarlem.

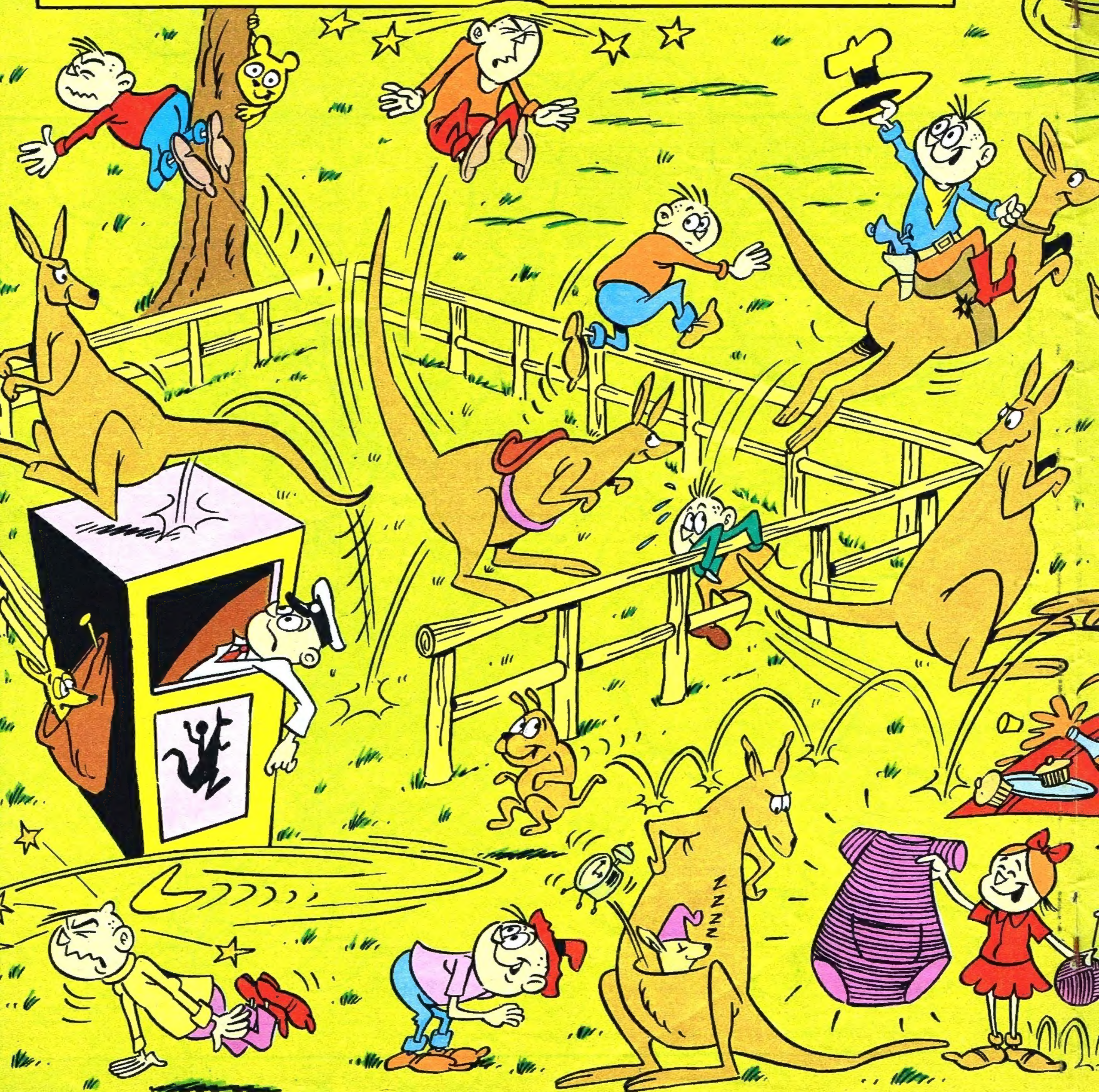
Krabbels eigen kleurplaat

Nou nou, dat zijn een hoop ballonnen! Ze hebben allemaal een verschillend kleurtje. Kijk maar eens in je kleurdoos, of je zoveel potloden hebt, om al die ballonnen zo'n mooie kleur te geven. En maak je er dan een hele mooie plaat van? Want dat kan je vast wel, net als altijd!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

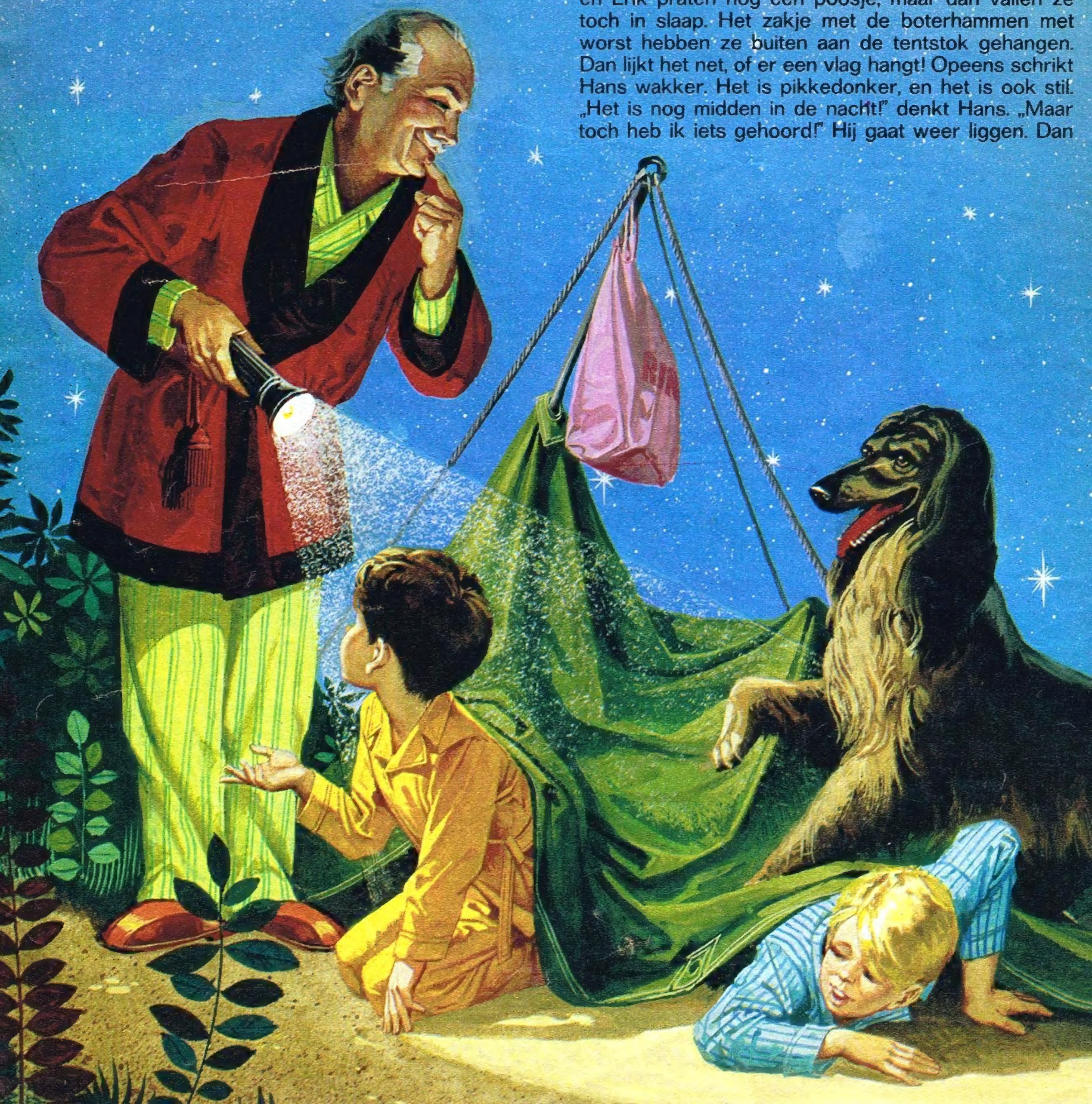
Op hun grote reis zijn de Bollebaasjes nu in een heel ver land terecht gekomen: Australië. Nu leven er in Australië dieren, die verder nergens anders leven. Dat zijn kangoeroes. En kangoeroes kunnen heel goed springen! Kijk maar... en een heleboel Bollebaasjes doen dat na. Iets anders leuks is de boemerang. Welke kant je die ook opgooit, hij komt altijd weer terug! Een Bollebaasje gelooft dat, denk ik, niet... hij blijft de boemerang vasthouden, en nu vliegt hij mee! En een ander heeft niet goed opgelet, toen hij zijn boemerang weggooide... nu krijgt hij hem zelf tegen zijn hoofd! Dom, hè? Het Bollebaasmeisje dat altijd zit te breien, heeft deze keer een mooi kruippak voor de kangoeroe gemaakt. Maar wat denk je... zal de kangoeroe het mooi vinden? En toch heeft ze er nog zo'n mooie klep in gebreid voor het babie-kangoeroetje! Wat ligt die lekker te slapen. Hij hoort zelfs de wekker niet! Je ziet vast zelf nog wel meer rare dingen bij de Bollebaasjes. Kijk maar goed, en maak er een mooi verhaaltje van!

* * * Logeren bij OPA! * * *

Hans en Erik logeren een weekje bij hun opa. Omdat het mooi weer is, hebben ze de tent van opa in de tuin opgezet. Ze morgen er vannacht in slapen! Hans en Erik halen hun piama's uit de logeerkamer en gaan naar de tent toe. Opa komt nog even kijken. „Ik heb nog een zakje brood met worst voor jullie klaargemaakt," zegt hij, „voor als jullie soms honger krijgen." „Dank u wel, hoor opa!" zegt Hans. Hij gaat meteen naar binnen, en zich uitkleden. Dat gaat natuurlijk wel een beetje moeilijk in een tent. Erik komt even later, want hij heeft de hond van opa, Bas, nog even welterusten gezegd. „Oehoe! Hans! Ik ben het!" roept hij, en Hans doet dan meteen de rits van de tent open. Als ze hun piama's aan hebben, kruipen ze in hun slaapzak. Gelukkig heeft opa twee slaapzakken, want met z'n tweeën in één slaapzak is wel een beetje krap! Hans en Erik praten nog een poosje, maar dan vallen ze toch in slaap. Het zakje met de boterhammen met worst hebben ze buiten aan de tentstok gehangen. Dan lijkt het net, of er een vlag hangt! Opeens schrikt Hans wakker. Het is pikkedonker, en het is ook stil. „Het is nog midden in de nacht!" denkt Hans. „Maar toch heb ik iets gehoord!" Hij gaat weer liggen. Dan

hoort hij het wéér! „Wat is dat toch voor een geritsel?" denkt hij. Hij vindt het wel een beetje eng. „Weet je wat?" denkt Hans. „Ik pak de zaklantaarn, en dan ga ik voorzichtig kijken!" Hij kruipt uit de slaapzak en pakt de zaklantaarn. Maar net als hij hem aan wil doen, gebeuren er een heleboel dingen tegelijk! Hij hoort opeens geblaf en dan een gesuis en dan... Hans gilt van schrik! De hele tent stort in elkaar! „Erik! Erik!" gilt hij bang. Maar Erik kan niet zoveel zeggen met die tent over zich heen. „Wat is er? Wat is er toch gebeurd?" roept hij verschrikt tegen Hans. „Ik weet het niet!" zegt Hans. „Ik hoorde geritsel, en ik wilde net gaan kijken en toen viel de hele tent in elkaar! En ik hoorde ook geblaf!" Opeens horen ze opa lachen. „Hahaha!" „Wat een grap! Hebben jullie je pijn gedaan, jongens?" „Nee opa," zegt Hans bibberig. „Maar wat is er toch gebeurd?" „Hahaha!" lacht opa weer. „Ik zal het je zo vertellen, maar ik zal jullie eerst uit de tent helpen." En bij het licht van de zaklantaarn van opa kruipen Hans en Erik uit de tent. „Jullie zijn me ook een stelletje goochemerds!" zegt opa dan. „Wie hangt er nou een zakje met boterhammen met worst aan de tent! En zeker als er een hond in de buurt is!" Hans en Erik snappen het nog steeds niet. „Bas liep lekker buiten te wandelen!" zegt opa dan. „En toen rook hij natuurlijk de worst! Dat lust hij best. Hij is toen natuurlijk tegen de tent opgesprongen, en daarom stortte die in elkaar!" Bas blaft maar eens vrolijk. Nu snapt Hans wat dat zonet voor een geritsel was! „Ja, het is wel een beetje stom van ons," zegt hij opgelucht. „Maar moeten we de tent nou in het donker opzetten?" „Nee hoor!" zegt opa. „Dat is me teveel werk. Laten we vannacht maar weer gewoon in ons eigen bed slapen, en dan zien we morgen wel verder!"
Ja, dat doen ze dan maar. En als ze even later weer gewoon in hun bed liggen, vinden ze dat toch wel een veilig gevoel!

Een moeilijk kunstje

Bobo heeft iets moois gevonden.
't Is een stok, en heel erg lang;
hoger nog dan Bobo's hoofdje!
Bobo gaat vlug aan de gang.

Eerst neemt hij een lange aanloop.
Een, twee, drie, vier, rennen maar!
De lange stok steekt hij vooruit en
zò is hij voor 't springen klaar.

Kijk, de stok gaat in de grond en
Bobo springt hoog van de grond:
met z'n handen aan de stok, ja,
hij zwaait zijn benen in het rond!

Maar olala, dat gaat niet goed, hoor...
Want de stok, die wiebelt zo!
Bobo wiebelt dus óók mee, en
plotseling, zeg: hela, ho!

O, dáár glijdt hij naar beneden...
Boem! Daar valt hij, op zijn neus...
Springen met een stok is leuk, hoor,
maar ook heel erg moeilijk, heus!

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „O, wat een mooie boterbloemen!" roept Rongrong. „Die moeten we plukken." En net wil hij beginnen, als... daar een boze bok aan komt rennen!

2. „Help!" roept Rongrong. „Wegwezen!" En meteen begint hij te rennen. Maar ja, het is natuurlijk niet zo leuk om door die bok geen boterbloemen te kunnen plukken. Wat nu?

3. „We moeten een list verzinnen," zegt Simmie. „En ik weet al wat, geloof ik. Kom op!" Met z'n tweeën gaan ze achter een klein struikje zitten. En dan...

4. ...dan maakt hij met zijn slurf twee namaak-horentjes, bovenop zijn kop. En als de boze bok vlakbij is, springt Simmie tevoorschijn, en hij kijkt verschrikkelijk boos. De bok schrikt geweldig. „Help!" roept die. „Een andere bok, en veel groter!"

5. Meteen draait de bok zich om, en rent weg, zo hard als hij maar kan. Zo bang is hij! Natuurlijk moeten Simmie en Rongrong daar wel een beetje om lachen... en het mooiste is, dat ze nu rustig een hele grote bos boterbloemen kunnen gaan plukken!

Kijk nou eens...

. . .vrees'lijk deftig
stapt hier de mooie pauw.
Hij waaiert met zijn staart, en
voelt zich een koning nou!

Maar al de and're dieren
die vinden het maar raar.
Ze moeten er om lachen,
en zeggen: ,,Kijk hèm daar!"

GA JE MEE NAAR

1. „Tikkie, jij bent 'm!" roept Pukkie tegen Wanda. „Ik kan lekker veel harder lopen dan jij. Probeer me maar te pakken, hoor!" roept Wanda dan. „Straks ben jij 'm weer. Kijk maar uit." Maar Pukkie loopt hard weg. Hij laat zich niet pakken!

2. Opeens hoort Pukkie gekraak. „Wat is dat nou?" roept hij. Dan kijkt hij onder z'n voet. „Wat is er aan de hand, Pukkie?" vraagt Wanda.

3. „Tjonge! Ik heb op een slakkehuisje getrapt!" zegt Pukkie. Als hij het slakje ziet komen aankruipen, voelt hij zich wel wat schuldig. „Huh! Nou heb ik geen huisje meer!" huilt het slakje. „Wat zullen de andere slakken me nu uitlachen!"

4. „Kom mee!" zegt Pukkie. „Kruip maar op mijn hand, dan gaan we een nieuw huisje voor jou zoeken. „Een paar minuten lopen, daar is een plaggenhutje!" zegt Wanda. „Als we daar zijn, dan ga ik heel hard nadenken hoe ik jou kan helpen!" Nou, het slakje kijkt weer helemaal blij. „Jullie zijn erg aardig!" zegt hij.

5. Als ze even later bij het plaggenhutje aankomen, kijkt het slakje toch weer sip! „Wordt dat mijn nieuwe slakkehuisje?" zegt hij tegen Wanda. „Dat is veel te groot. Daar kunnen wel duizend slakjes in!" Maar Wanda schudt haar hoofd. „Wacht jij maar af, slakje. Jij krijgt een huisje dat groot genoeg voor jou is!"

Weekblad Bobo | Een uitgave van Oberon bv
Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
tel. (023) 33 90 40
nr. 34 - 23 augustus 1974

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

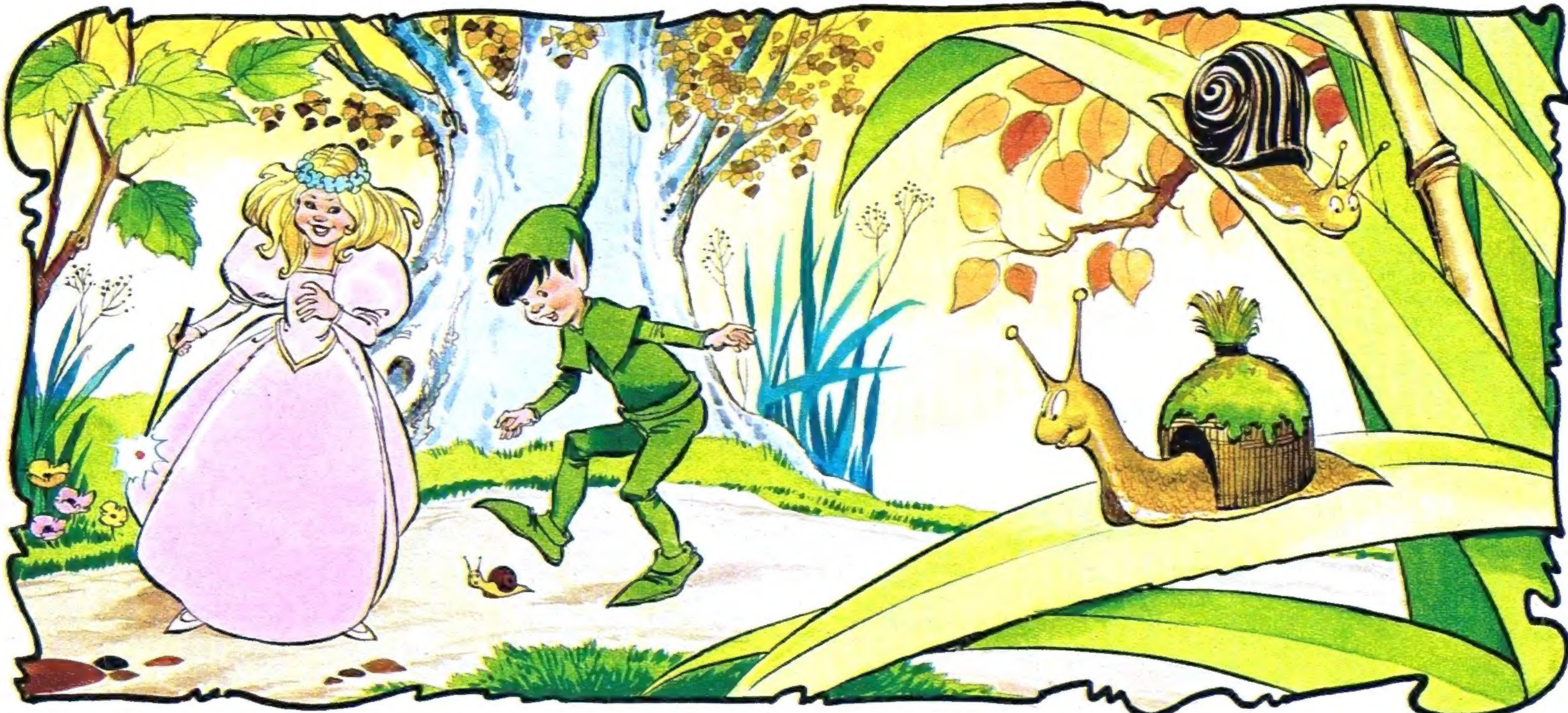

6. Eerst loopt Wanda 'n paar keer om het plaggenhutje heen. Dan blijft ze lachend staan en pakt ze haar toverstokje. „Dit plaggenhutje ziet er erg mooi uit!" Dat vindt het slakje ook wel, maar... Wanda steekt haar toverstokje in de lucht en mompelt een paar vreemde woorden.

7. Tjoep! Wanda en Pukkie kijken erg verbaasd. „Hoera!" roept Wanda. „Het is gelukt!" „Asjemenou!" roept het slakje. „Nou heb ik ineens een klein plaggenhutje op mijn rug. Dat lijkt wel tovenarij!" „Vind je het een mooi huisje?" vraagt Wanda dan. „Nou, natuurlijk!" roept het slakje. „Veel mooier dan mijn oude huis!"

8. Nou, Wanda en Pukkie zijn natuurlijk ook erg blij dat ze het slakje weer vrolijk hebben gemaakt. „Wat ga je nu doen?" vraagt Pukkie aan het slakje. „Hihi, natuurlijk gauw mijn nieuwe huisje aan alle andere slakjes laten zien!" zegt het slakje. „Wat zullen die jaloers zijn. Hihi... een plaggenhutje op m'n rug...!"

9. Maar net heeft het slakje dat gezegd, of al zijn slakke vriendjes komen er al aangelopen. Heel langzaam natuurlijk, want slakjes lopen langzaam! En ons slakje gaat trots op een groot blad zitten en draait zich om en om „Ah!" „Oh!" „Tjonge!" roepen de andere slakjes. Wanda en Pukkie lopen stilletjes weg!

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13. tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel. **Agency for canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. 129 Huronstreet Oshawa – Ont. Att. Mr G. Altena.
Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 7,50. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 7,50 + f 1,– verzendkosten (totaal dus f 8,50) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO".

Jimmie de cowboy

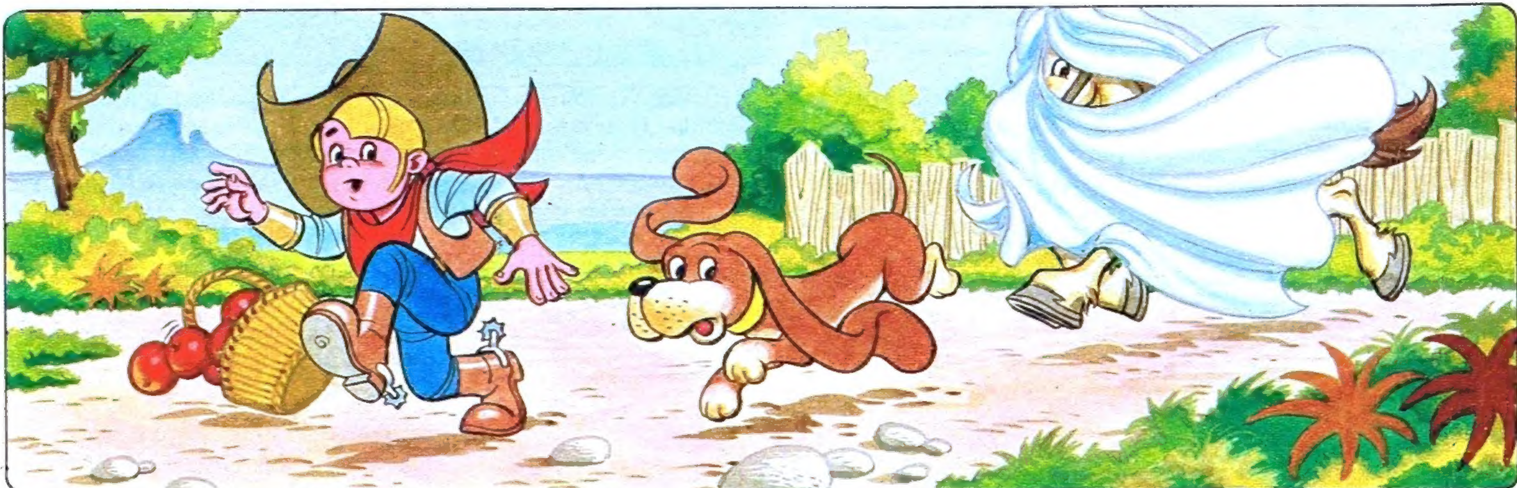

1. Alle appels aan de appelboom zien er zo mooi uit, dat Jimmie zegt: „Weet je wat? Ik ga ze plukken, en allemaal bewaren. Dan hebben we van de winter lekkere appels!" Hij gaat meteen beginnen. Maar zie je, wie er staat te kijken?

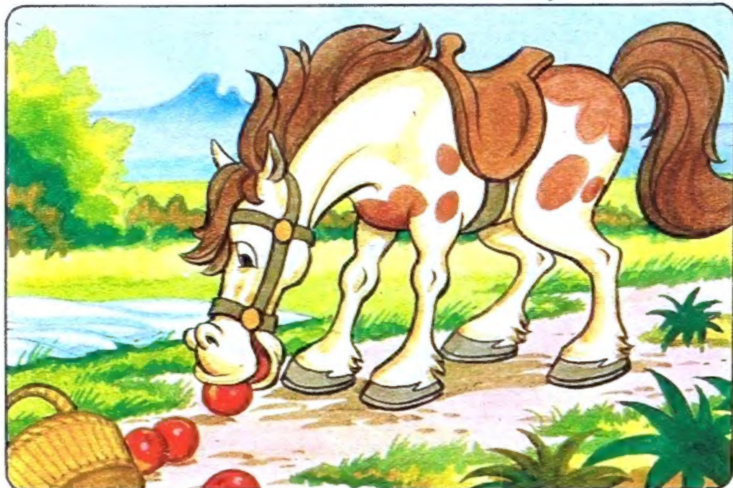

2. Dat is Appel, het paard. „Wat jammer, dat Jimmie nu alle appels gaat plukken en opbergen," denkt Appel, „ik vind ze juist zo lekker!" En dan bedenkt zij een plannetje. „Daar, dat laken moet ik hebben!" denkt Appel.

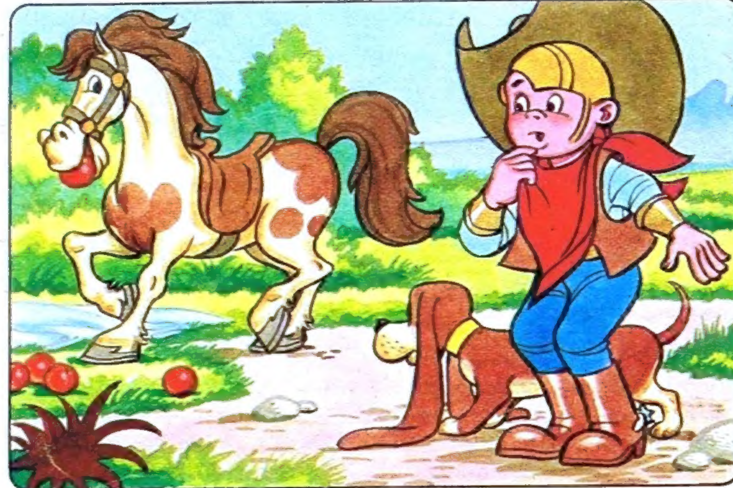

3. En wat doet ze dan? O, o, o, die ondeugende Appel! Ze haalt het laken van de lijn, doet dat om en... gaat spookje spelen! „Oehhh! Oehhh!" roept ze heel hard. Je begrijpt, dat Jimmie en Snuffel, daar heel erg van schrikken!

4. Ze hollen er meteen vandoor. „Help! Een spook!" roepen ze allebei. En... ze laten de mand met appels staan! En dat is nu precies wat Appel wilde... de mand met appels, helemaal voor haar alleen! Haar plan is gelukt!

5. Meteen doet Appel het laken weer af, en begint lekker te smikkelen. Want o, Appel houdt zo van appels! Daarom bedenkt ze ook steeds weer plannetjes om ze te krijgen... en deze keer is het een goed plannetje geweest!

6. Even later komen Snuffel en Jimmie voorzichtig om een hoekje gluren, of het griezelige spook al verdwenen is. Maar natuurlijk zien ze helemaal geen spook... ze zien alleen Appel, die de laatste appel opeet. Maar wij snappen het!